

Ján Macej

Odpustenie v nespravodlivosti

Zdá sa vám, že je veľa nespravodlivosti vo svete?

Videli sa vám nespravodlivé niektoré vylúčenia slovenských hokejistov v zápasoch na olympiáde? Aj mne. Napríklad, keď si hokejista z Českej republiky sám zlomil hokejku a hráča Slovenska poslali rozhodcovia na trestnú lavicu, akoby ho fauloval. Mohli by sme sa nechať zviest' úvahami, že bez nespravodlivej presilovky, v ktorej náš tím dostal gól, sa mohol zápas vyvíjať inak. Lenže v predchádzajúcom zápase ostal nepotrestaný náš hráč, ktorý hokejkou zasiahol protihráča do tváre. A otázne je i to, či by bol postup do ďalšieho kola turnaja spravodlivý, keď slovenský tím neukázal lepšiu hru ako jeho súper.

Za nespravodlivejšiu skutočnosť však považujem to, že na Slovensku zostávajú nevyplatené mzdy pre robotníkov. Ešte hlbším narušením dôvery v spravodlivosť spoločnosti je, že sa pri nevyplatení mzdy jedná o štátnu firmu. Je smutné konštatovať, že pochybnosť a nedôvera voči rozhodovaniu súdov na Slovensku pretrváva už roky. Zakladá sa na skúsenosti ľudí s nespravodlivosťou práve tam, kde ju mali obrániť. Keď to píšem, musím myslieť na dvoch chlapov, ktorých oslobodenie po rokoch nespravodlivého väzenia s nádejou očakávam. Spravodlivosť v ich prípade zlyhala nie len u jediného svedka súdu, ktorý menil svoje výpovede. Zlyhala u vyšetrovateľov i sudcov, zlyhala systémovo. To, čo malo slúžiť na uplatnenie spravodlivosti sa stalo prostriedkom nespravodlivosti. V takom trápení je týmto chlapom veľmi ťažko, a predsa nie sú zhorknutí. Je to rovnako prekvapujúce ako to, čo nám pre našu skúsenosť nespravodlivosti odkázal Ježiš Kristus:

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Počuli ste, že bolo povedané: ‚Oko za oko a zub za zub!‘ No ja vám hovorím: Neodporujte zlému. Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nadstav mu aj druhé. Tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať ti šaty, nechaj aj plášť. A keď ťa bude niekto nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, choď s ním dve. Tomu, kto ťa prosí, daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce od teba niečo požičať.

Počuli ste, že bolo povedané: ‚Milovať budeš svojho bližného a nenávidieť svojho

nepriateľa.‘ Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posiela dážď na spravodlivých i nespravodlivých.

Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici? A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“

(Mt 5,38-48)

Ako sa dívam na spravodlivosť ja? Myslím si, že je niečím, na čo mám od Boha nárok?

Poznám veriacich, ktorí sa až pri tvrdom stretnutí s nespravodlivosťou vo svojom živote, dostali k otázke o dokonalosti seba samých a svojej viery. Vidím krízy vzťahu s Bohom, ktorý dovolil veľkú nespravodlivosť v ich živote alebo v živote ich blízkych. Vidím aj takých, čo to nedokážu prijať a radšej sa viery, teda vzťahu s takýmto Bohom zriekajú. Ježiš nám ponúkol vieru ako vzťah s Bohom Otcem, ktorý toto všetko vidí, ale pri svojich verných v nespravodlivosti stojí a neopúšťa ich. Takto je dokonalý Boh, že na nespravodlivosť neodpovedá pomstou. A toto žiť nás učí jeho dokonalý syn, Ježiš. Ďakovať nebeskému Otcovi vtedy, keď spravodlivosť nechá na zemi zvíťaziť je správne. Ale učí nás nenechať sa zožierať nenávisťou a túžbou po pomste ani vtedy, keď nám v tomto svete spravodlivosť chýba. Vtedy ho prosíme o lásku k tým, ktorí nespravodlivosť spôsobujú. Oni veľmi potrebujú zbadať, že Boh ich miluje. Ty máš v nespravodlivosti jedinečnú príležitosť ukázať, že si synom milujúceho Boha Otca, ktorý svoju lásku ukazuje aj zlým. To je dokonalosť, ktorej sa kresťan učí. Nie je to ľahostajnosť a súhlas s nespravodlivosťou, ale prinášanie Božej odpúšťajúcej spravodlivosti tam, kde chýba najviac. Do nespravodlivosti života, ktorú zakúšaš ty i ľudia okolo teba.

Skúsenosť odpúšťajúcej Otcovej lásky, ktorú odovzdáš ďalej, ti zo srdca praje Ján Macej, kňaz kapucín

*Pán Ježiš rozkázal
a Peter záračne
rozlomil reťaze –
aj on bol sputnaný.
Hľa, strážca ovčínca,
najvyšší učiteľ
a pastier bedlivý,
oddaný ovečkám,
odháňa od ohrád vlkov
a zlodejov.*

*Čokoľvek zákonne
zaviaže na zemi,
to je aj pre nebo
rozhodne záväzné,
a čo on
priaznivým výrokom uvoľní,
to nájde schválenie
aj v Božom kráľovstve;
on bude súdiť svet,
keď skončia dejiny.*

*Bud' sláva Otcovi
a chvála naveky,
aj tebe, Ježišu, oddaná poklona,
aj Duchu Svätému česť,
pocta srdečná,
nás pozdrav spoločný
nebeskej Trojici
v tom čase miňavom
i v stálej večnosti.
Amen.*

Hymnus na sviatok Katedry sv. Petra
apostola – ranné chvály

Ž 12, 3: *Falošnými slovami sa klamú všetci navzájom, hovoria úlisnými perami a srdce majú dvojtvarne.*

Dobry Bože, som rád, že môžem byť opäť s tebou a modliť sa k tebe slovami žalmu. Vedomie, že vidíš do srdca, ma vedie k tomu, aby som si pri tebe čistil svoje srdce. Veď iba tí, čo majú čisté srdce, sú schopní Ťa vidieť. Iba srdce priame a úprimné, tiché a pokorné a najmä milujúce môže nájsť u teba zaľúbenie. S akým srdcom prichádzam dnes k tebe, Pane?

Žalmista hovorí o srdci dvojtvarnom. Kedy je v nás dvojtvarne srdce?

Pane, myslím, že je to vtedy, keď zabúdam na teba, keď Ťa nemám pred očami, ani vo svojom srdci, keď sa nechávam zviest' sebeckvom a hriješnou príležitosťou, keď mi chýba v srdci bázeň pred tebou. Veď počiatkom múdrosti je Božia bázeň. Vlož ju, prosím, do môjho srdca, aby nikdy nespýšnelo a nestalo sa dvojtvarným, aby vedelo rozhodne a jasne volať i konať: Ako by som sa mohol niečoho takého dopustiť pred tvárou môjho Boha?!

Srdce dvojtvarne je srdce neúprimné, nenecháva sa viesť pravdou, ktorá sa prejavuje láskou. Také srdce riadi sebecký záujem, čo oslepuje srdce a mení tvár človeka, ako mu to vyhovuje, a spôsobuje, že aj najhorší z ľudí sa vyvyšujú. Dvojtvarne srdce v nás je také, ktoré nevie, komu patrí a nie je sebou samým. Dvojtvarne srdce nežije z pravdy, ale si ju vytvára podľa toho, ako sa mu to hodí.

Bože, v dvojtvarnom srdci nemôžeš mať zaľúbenie, lebo v tebe nie je aj áno aj nie.

Vnímam, Pane, ako som niekedy sám ohrozovaný dvojtvarnosťou v srdci. Je to vtedy, keď nehľadím na teba a som príliš zahľadený do seba samého. Je to vtedy, keď sa nechávam omámiť vidinou úspechu, možnosťou niečo dosiahnuť či niekým byť a niečo znamenať. Je to vtedy, Pane, keď v hriechu zlyhávam a chcel by som vyzerat' milo v tvojich očiach i v očiach druhých. Som však hriješny a ty iba skrúšeným a poníženým srdcom nepohrdaš. Iba také srdce sa oslobodzuje z pokušenia byť dvojtvarným.

Obraciam sa k tebe, Bože, a prosím: Bedli nad mojím srdcom. Chráň moje srdce, stráž môjho ducha, aby som bol priamy a pritom pokorný, pravdivý a vďačne milujúci, nezištný, nesebecký a pritom darujúci, aby som veci jasne videl a pomenoval a pritom nikoho nesúdil a neodsudzoval.

Bože, stvor vo mne srdce pravdivé, srdce, v ktorom budeš mať vždy zaľúbenie.

Ďakujem Ťi, že mi dávaš poznať, aké srdce sa ti vo mne páči a aké srdce chceš vo mne utvárať.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Vždy budem spokojná s Božím rozsudkom; a keby ma Boh aj zabil, budem v neho dúfať. Kto kráča cestou lásky, nesmie sa pre nič a za nič znepokojovať. Prosila som Pannu Máriu, aby povedala Ježišovi, nech so mnou nikdy nerobí okolky.

Myšlienky Blahoslavenej sestry Zdenky

Večerné správy v televízii. Jeden záber ma zasiahne sťa blesk. Jeden záber medzi zvyčajnými snímkami katastrof, vojen a konferenciu, krátko pred športom. Záber, celkom krátky, z ktorej bohatej krajiny, kde majú stabilnú sociálnu sieť, čo sa o každého postará od kolísky až po hrob.

Pozerám: na chodníku leží starý človek. Pozerám: ľudia prechádzajú popri ňom. Reportér hovorí, že tam takto ležal celé hodiny. Nik si ho nevšimol. Napokon prišla polícia. Nikto nevidel, že ten muž spadol? Prečo mu nik nepomohol? To je predsa verejná vražda z ľahostajnosti. Alebo bol azda tento muž pre svojich blízkych už dávno mŕtvý?

*Hľa, tu skonal človek,
sám a opustený uprostred mesta.
Ostatní ľudia ho už
dávno pochovali.*

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť!“

Sväté omše v 7.týždni cezročného obdobia - (A)

20.II. pondelok

17:00 *Nebude*

21.II. utorok

17:00 *Za † Viliama a Annu Srnákových*

22.II. streda

17:00 *Svätá omša v Štefanovej*

23.II. štvrtok

17:00 *Za † Milana Dusíka, rodičov a svokrovcov*

24.II. piatok

17:00 *Za † Jozefa Minárika a rodičov Antona a Helenu*

25.II. sobota

08:00 *Za Božie požehnanie pre našu sestru Jolanu*

Upratovanie kostola: 354-387

26. II. 8. nedeľa cezročného obdobia – (A)

08:00 *Za Božiu pomoc a požehnanie pre*

kňaza vdp. Vladimíra

Lektori: Macáková E., Pešková E.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Polakovičová J., Polakovič P.

14:00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

20.II. pondelok	Sv. Eleuter, biskup
21.II. utorok	Sv. Peter Damiani, biskup a učiteľ Cirkvi - Esp
22.II. streda	Katedra sv. Petra, apoštola - Sviatok
23.II. štvrtok	Sv. Polykarp, biskup a mučeník - Sp
24.II. piatok	Sv. Modest, biskup
25.II. sobota	Sv. Valburga, opátka

12. NEBRÁŇTE IM

(Mk9,38-41)

Ján mu povedal: „Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami.“ Ježiš vravel: „Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. Veď kto nieje proti nám, je za nás. A kto by vám dal piť čo len za pohár vody preto, že ste Kristovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.“

Uvažujme:

Evanjeliová udalosť hovorí o prílišnej, nie celkom dobrej horlivosti apoštola Jána. Ján hovorí Ježišovi o svojom postoji, aký zaujal spolu s ostatnými učeníkmi voči tomu, kto nechodil s nimi, a predsa v Ježišom mene vyhánal zlých duchov.

Božie slovo nás učí, že možno zaujať aj nesprávny postoj voči tým, ktorí nie sú z nás, nechodia s nami, avšak robia to, čo my. Vieme, že i do tých najlepších a najsvätejších vecí, ktoré človek vykonáva, môže vstupovať ľudská slabosť, malichernosť, nepochopenie, ba závisť a neprajnosť.

Zo strany apoštolov sa mi javí múdre, že o svojom postoji hovoria s Ježišom, že ho konfrontujú s jeho postojom, nechajú sa poučiť. Pri Ježišovi sa učia správne pohľadu i správne postojom. On im povie: Nebráňte im! Lebo kto robí divy v mojom mene, nebude tak ľahko hovoriť zle o mne. Veď kto nieje proti nám je za nás (porov. Mk 9, 39 - 40).

Jedno z nešťastí v kňazskom živote je, ak kňaz druhých vníma ako nepriateľov, alebo si dokonca vytvára nepriateľov. Evanjeliový postoj je hľadať dobro, akékoľvek malé dobro - hoci aj podať pohár vody preto, že sme Kristovi. Tak to robil Pán Ježiš, tak to učí robiť aj nás. Je dobré si opakovať: Pre náš dôverný vzťah s Kristom je potrebné zmýšľať ako on, hovoriť ako on, vidieť ako on, konať ako on.

Povzbudíme sa:

Ako mladého začínajúceho kaplána ma oslovil krátky rozhovor dr. Pavla Straussa s jeho manželkou. Pani sa vyjadřila: Nevie, prečo ľudia nevidia, že všetko, čo je katolícke je dobré?! Nato on odpovedal:

Pamätajme, že všetko, čo je dobré je katolícke!

Pýtajme sa:

Ku komu chodím s otázkami a problémami vo svojom kňazskom živote? Prichádzam k Pánu Ježišovi a k jeho evanjeliu? Sú pre mňa kritériom môjho postoja a správania?

Nevytváram si rečami a správaním zbytočných nepriateľov? Neprepadam občas ľudskej slabosti, akou je závisť, neprajnosť, neochota, nedôvera? Čo si skôr všimam na ostatných - to dobré, čo môžem pochváliť a potešiť tým seba i druhých, alebo to zlé, na čo hneď poukazujem a čo odsudzujem?

Nenechávam nepovšimnutý akýkoľvek malý prejav dobra?

Akú atmosféru vytváram svojím slovom a postojom okolo seba i v spoločenstve - atmosféru pokoja alebo napätia?

Konajme:

Vo večernej modlitbe spytovania svedomia poďakujem za každý prejav dobra, s ktorým som sa stretol, i za dobro, ktoré som mohol vykonať.

Modlime sa:

Dobrý a milosrdný Ježišu, ďakujem ti, že ma aj týmto slovom evanjelia učíš veľkodušnému a múdreému postojom. V tvojom Duchu chcem vnímať dobro, nech ho robí ktokoľvek. Oslobod' a uchráň ma od každej neprajnosti a závisťi, od vyhľadávania nepriateľského postoja u druhých. Utváraj zo mňa nástroj pokoja, aby som prinášal pokoj tam, kde chýba. Urob ma nositeľom chápacej lásky, aby som nesúdil a nevytváral si predsudky voči druhým. A nauč ma, prosím, vážiť si aj ten najmenší prejav dobra.

Jozef Šuppa SJ „Byť s Ježišom“-meditácie nad Markovým evanjeliom

Trpiaci nie je nikdy sám

Dovtedy som plakala, že nemám topánky, kým som nestretla človeka, ktorý nemal nohy.

Helen Kellerová

Je mačka malá? Nuž, závisí to od toho, s čím ju porovnáваме. Vedľa slona je maličká, vedľa červíka veľká.

Je utrpenie veľké? Nuž, závisí to od toho, s čím ho porovnáваме. Keď chorý myslí na lyžiarov na svahu alebo na opálených ľudí na pláži, iste sa cíti nešťastný. Keď si však pomyslí na tisíce hluchých a slepých ľudí na svete, môže ešte nariekať, že je na čas pripútaný na lôžko, alebo že má tu i tam bolesti?

I keď sú bolesti zlé, predsa sú časove obmedzené, hoci môžu trvať týždne, mesiace, ba aj roky. Ale hluchý človek nikdy nebude počuť spev slávika, zvonenie zvonov, ani Mozartov menuet či bubnujúci dážď, ani Straussov valčík či ľudovú pieseň, ani detský smiech či slovo z milovaných úst.

Slepý nevidí farby a tvary, nevidí slnko a hviezdy, nevidí milovaného človeka ani milovanú tvár.

Ján XXIII. v liste svojej sestre Angele napísal:

„Radím Ti, aby si sa spriatelila so svojím anjelom strážcom a so všetkými anjelmi strážcami ľudí, ktorých poznáš a máš ich rada. Pre človeka je to veľká útecha, keď cíti vo svojej blízkosti týchto nebeských strážcov, usmerňovateľov našich krokov, týchto svedkov našich aj najtajnejších skutkov.“

Nijaká kniha mi nedala tolko útechy ako slová žalmu 23,4;

„Keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou.“

Kant

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Neopováž sa reptať voči svojmu kňazovi a biskupovi, špiníš na Božiu firmu!

Raz ma stretla spolužiačka v autobuse a myslel som si, že sa prepadnem od hanby. Sedela vpredu, ja vzadu a ona na celý autobus: „Maroš, ty si išiel za farára? Ty?“

Pomyslel som si: Bože, prečo je okienko vzadu v autobuse také malé a nedá sa vyskočiť? Báľ som sa, čo bude nasledovať, i hanbil. Povedal som: „Áno ja. Predstav si, nielen ty si prekvapená, ale aj ja!“

Mal som spolužiakov, ktorí sú dnes vynikajúci otcovia a radím sa s nimi o hocijakých veciach. Mnohí ma prevyšujú nielen rozumovo, ale i duchovne. Vidím, že sú oveľa vyššie, a predsa nie sú kňazi.

Aj tu by sme radi opravili Pána Boha: „Prečo je kňazom práve on a prečo ten druhý nie?“ Je to Božie tajomstvo. Pán Ježiš ukázal prstom: „Ty, poď sem!“ A ideš. Ja som sa dlho skrýval, do seminára som išiel až ako tridsaťročný. Pýtal som sa: „Prečo ja? Kde? Čo?“

Jeden starý kňaz mi raz povedal: „Maroš, nepozerať na to, či budeš hodný alebo nehodný kňaz. Ty nebudeš nikdy hodný!“

„Čože?“

„Nikdy! Pozerať na to, či treba kňazov alebo nie. Urob všetko preto, aby si bol hodný, ale hodný nebudeš nikdy. Preto, aby si si nenamýšľal.“

Pán Ježiš si aj dnes vyberá tak, ako to robil kedysi. Napríklad Mojžiša. Mojžiš bol veľký „sympaťák“, mocný obor a zároveň slaboch. Obor na hlinených nohách. Pozrite sa, ako išiel na Sinaj. Doniesol dve kamenné tabule. Na jednej vzťah človeka k Bohu, na druhej vzťah človeka k človeku. Zišiel dole a vidí, ako sa ľud spustil.

Predstavte si, ten svätý Mojžiš, jeden z najväčších prorokov, zobrať tie tabule a roztrieskal ich. Je to niečo také, ako keby dnes farár treskol misál alebo kalich o zem. Všetci by zhíkli.

Mojžiš si takisto ako hlavný šéf a zákonodarca našiel ženu pohanku, Etiópčanku. Naraz sa ozvala jeho sestra Mária a brat Áron. Vzbúrili sa. „Ty si zákonodarca. Čo nám to tu rozprávaš? Veď máš za ženu pohanku! Zákon nám to nedovoľuje a ty si nám to povolil.“

Situácia bola vážna. Čo teraz urobiť? Všimnite si, ako reagoval Pán Boh.

Pána Boha nezaujímalo, či mal pravdu Áron alebo Mária, predvolal si ich oboch: „Ako to, že ste sa opovážili reptať voči môjmu služobníkovi? Poďte sem.“ Áron bol pokornejší, sklonil sa pred Bohom. Mária bola hrdá.

Aj my si niekedy povieme: „Ale som tomu farárovi dala.“ A ešte sa vystatuješ, rozširuješ chyby kňaza, nedajbože, biskupa. Si ako Mária. Všimnite si, čo urobil Pán Boh, prečítajte si to v Knihe Numeri. Mária bola zasiahnutá malomocenstvom. V tom čase to znamenalo byť vyhodnený z kmeňa.

Čo urobil Mojžiš? Klakol a prosil: „Pane, Bože, prosím ťa za svojho brata a za svoju sestru.“ Pán Boh vypočul jeho prosbu a Mária po týždni vyzdravela a vrátila sa, bola očistená od malomocenstva. Všetci sa poučili.

Aj ty sa pouč, neopováž sa reptať voči svojmu kňazovi, modli sa za neho! Nerozširuj chyby svojho biskupa, modli sa za neho. To chcem dnes povedať.

A daj pozor! Možno on - či je to kňaz, alebo biskup - v Božích očiach už ofutoval svoje hriechy. Ty sa však

dopúšťaš väčšieho hriechu, špiníš na Božiu firmu. Nemysli si, že to bude bez trestu. Špiníš na celú Cirkev.

Farár Marian Kuffa „Kazateľnica život“

Zamyslenia

Obdiv

Otestujme sa dnes, či ešte dokážeme žasnúť.

Pre niektorých ľudí je úžas sentimentálnosťou, a preto akoby sa za tento prejav hanbili. Nechať sa „vnútorne rozochvieť“ pri pohľade na západ alebo východ slnka nad morom, na veľkolepú panorámu hôr, krásu kvetov, či lány vlniaceho sa obilia..., to mnohých ľudí vôbec neoslovuje, neinšpiruje, neláka, neudivuje. Naozaj, v súčasnosti ovládanej médiami, ktoré nám prinášajú svet do našich domovov, akoby už nebolo miesta pre obdiv prírodných krás a iných hodnôt. Musíme smutne konštatovať, že explózia súčasných prostriedkov spoločenskej komunikácie a pseudocivilizácia nadobúdania materiálnych hodnôt, ktorá predstavuje protiklad pravej civilizácie bytia, zatlačili do zabudnutia Ježišove slová: „Nielen z chleba žije človek“ (porov. Mt 4, 4).

O Grékoch, ktorí boli jedným z najvzdelanejších národov sveta, sa hovorí, že svoju veľkosť dosiahli aj preto, lebo boli schopní obdivu a úžasu. Pre grécku filozofiu bol obdiv prameňom myslenia. Platón o tom hovorí: „Obdiv je postoj múdrosti milujúceho muža. Niet iného začiatku filozofie ako obdiv.“ Podobne zmyšľal aj Aristoteles: „Obdiv priviedol ľudí k filozofovaniu a nabáda ich k nemu aj teraz.“

Áno, bez tejto hodnoty by nebolo duchovných záujmov, nových objavov; nebolo by možné nikoho milovať. Ale aj cesta k Bohu je bez obdivu oveľa ťažšia. Veď neschopnosť žasnúť znamená, že v nás niečo zostarilo, že už v nás nežije dieťa. Akoby nejaká vnútorná membrána prestala reagovať na podnety toho, čo je krásne a sugestívne, pretože sa opotrebovala. Je tu nebezpečenstvo, že svojou necitlivosťou znehodnocujeme toľké krásne veci, ktoré dostávame darom. Spomeňme si len na hĺbku slov sv. Františka z Assisi, ktorý bol plný úžasu aj nad hodnotami, ktoré sú pre nás azda už všednými:

„*Buď chválený, môj Pane, tvorstvom svojím všetkým, bratom slnkom, sestrou lunou a hviezdami, sestrou vodou, bratom ohňom a matkou zemou, ktorá nám dáva ovocie, pestré kvety a trávu...*“

Naozaj, aj keď naša doba veľmi nepraje podobným vyznaniam, či nie je dosť dôvodov zopakovať tieto jednoduché, no hlboké slová? Dovoľenkové a prázdňinové obdobie nás iste často inšpiruje, aby sme vedeli so starozákonným žalmistom vyznávať:

„*Chváľte Pána z nebies,... chváľte ho, slnko a mesiac; chváľte ho, všetky hviezdy žiarivé; vrchy a všetky pahorky, ovocné stromy a všetky cédre...*“ (porov. Ž 148)

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku